

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 13/02/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1158

“CHÍNH MÌNH CHƯA KHAI NGỘ, NHẤT ĐỊNH KHÔNG THỂ RỜI LÃO SƯ”

Hoà Thượng nhắc chúng ta: “*Nếu chúng ta chưa khai ngộ thì chúng ta nhất định không thể rời Lão sư!*”. “Lão sư” là những bậc tu hành đã chứng ngộ hay chính là các vị Phật Bồ Tát. Chúng ta thường niệm “*Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật*”, “Bổn” là gốc, là ban đầu. “Sư” là Thầy. Thích Ca Mâu Ni Phật chính là vị Thầy ban đầu. Thích Ca Mâu Ni Phật, các Bậc Đại Bồ Tát, các bậc đại tu hành như Hòa Thượng Tịnh Không chính là các vị Lão sư. “Khai ngộ” là minh tâm kiến tánh. Ngài Lục Tổ Huệ Năng đã đạt được cảnh giới này. Chúng ta chưa đạt được cảnh giới này nên chúng ta phải tuyệt đối nghe theo lời dạy của Lão sư. “Lão sư” ở đây không phải là vị Thầy chúng ta ưa thích hay mến mộ. Khi tôi nói chuyện với một nhóm các bạn trẻ tu hành, họ nói họ có một minh sư, minh sư của họ 30 tuổi. Vậy thì “minh sư” của họ đã có bao nhiêu năm thực tiễn, chứng nghiệm những lời Phật dạy?

Khi có người đến nhờ Hòa Thượng ấn chứng cho họ là họ đã chứng ngộ, Hòa Thượng nói: “*Các vị chưa chứng ngộ! Nếu các vị chứng ngộ thì các vị sẽ biết tôi chưa chứng ngộ. Tôi chỉ là một phàm phu bình thường nên tôi không thể ấn chứng cho các vị*”. Hòa Thượng cả đời thật tu, thật làm, toàn tâm toàn lực vì chúng sanh. Khi Lão sư Lý Bình Nam còn tại thế, Hòa Thượng luôn nghe theo sự chỉ đạo của Lão sư. Hòa Thượng cả đời chuyên tu, chuyên hoằng pháp môn Tịnh Độ. Một người dẫn đạo chúng sanh mà mỗi pháp môn họ học một ít thì chắc chắn học trò của họ sẽ không có được lợi ích.

Hòa Thượng chưa phải là người khai ngộ nhưng suốt cuộc đời Ngài nghe theo lời Thầy của mình. Ngài luôn nói: “*Giáo sư Phượng Đông Mỹ nói*”, “*Đại sư Chương Gia nói*”, “*Lão sư Lý Bình Nam nói*”. Khi Hòa Thượng nói đến vị Thầy Phượng Đông Mỹ, một giáo sư Triết học, Ngài thường nhắc đến phương pháp giáo dục gia giáo, phương pháp giáo dục một Thầy, một trò. Ngày trước tôi cũng được tiếp nhận một chút phương pháp gia giáo này, tôi đang dạy mọi người dịch thuật cũng theo phương pháp này. Nếu chúng ta học sâu về ngữ pháp, chúng ta phân

bíệt chủ ngữ, vị ngữ, tân ngữ, các thành phần, cấu trúc câu thì chúng ta sẽ mất rất nhiều thời gian. Chúng ta nhìn từng câu văn để dịch thì chúng ta sẽ nhớ câu văn đó rất lâu. Nhiều người học theo phương pháp này đã có thể dịch rất tốt mặc dù họ không phân tích được ngữ pháp một cách rõ ràng. Khi dịch bộ Kinh đầu tiên thì chúng ta cảm thấy rất khó khăn, khi chúng ta dịch bộ Kinh thứ hai thì chúng ta sẽ cảm thấy dễ hơn, khi chúng ta dịch bộ Kinh thứ ba chúng ta thấy hoàn toàn không có chướng ngại.

Phàm phu chúng ta phiền não, tập khí sâu dày, chúng ta chưa khắc ché hoặc chỉ khắc ché được một phần nên chúng ta dễ dàng bị tập khí sai khiến. Khi chúng ta bị tập khí sai khiến thì chúng ta tạo nghiệp. Hòa Thượng nói: “**Chúng ta nhất định phải làm y theo lời dạy của Lão sư**”. Một số người tu hành một thời gian thì họ cho rằng họ đủ năng lực, không cần nghe theo lời của người khác. Từ khi Hòa Thượng 30 tuổi đến khi Ngài hơn 90 tuổi, Ngài đều “**Y giáo phụng hành**”. Nghe lời dạy mà làm theo.

Hòa Thượng nói: “**Cả đời tôi không sáng tác. Tôi chỉ nghe theo và làm theo**”. Hòa Thượng tinh thông tôn giáo, Nho giáo và giáo học của các tôn giáo chính thống trên thế giới nhưng Ngài không sáng tác, Ngài chỉ nói lại lời của Thầy. Hòa Thượng nói: “**Cả đời tôi chỉ giảng giải lại các chủ giải của Thầy, tôi không có một tác phẩm nào của mình!**”. Hòa Thượng là biểu pháp cho những người học trò. Người tự cho mình có đủ tri thức không cần phải tiếp nhận thêm thì họ không thể có thành tựu. Trí tuệ của chúng ta so với Phật Bồ Tát còn kém rất xa. Chúng ta làm được những việc lợi ích chúng sanh không đáng tính kể so với những việc Phật Bồ Tát đã làm. Hòa Thượng xuất gia năm 27 tuổi, Ngài giảng Kinh thuyết pháp khắp nơi trên thế giới, tận tâm vì chúng sanh nhưng Ngài vẫn luôn nhận mình chưa có bất cứ công trạng nào.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta phát tâm hoằng pháp độ sinh, chúng ta phải có tín tâm kiên cố, có sức miến nhiệm đối với “tài, sắc, danh, thực, thùy”**”. “**Tài, sắc, danh, thực, thùy**” là năm căn gốc dẫn chúng ta vào địa ngục. Chỉ cần chúng ta dính mắc một trong năm điều thì chúng ta đã đọa lạc. Nếu chúng ta có đủ năm điều thì chúng ta vĩnh viễn không thể thoát khỏi sự trói buộc của chúng”. Chúng ta tham danh thì chúng ta bị danh đọa, chúng ta tham sắc thì chúng ta bị sắc đọa, chúng ta rất dễ dàng bị “**tài, sắc, danh, thực, thùy**” dẫn dắt.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta học Phật muốn có thành tựu thì chúng ta phải có duyên ngộ gặp Thầy tốt, bạn lành. Nếu chúng ta có duyên ngộ xấu thì chúng ta sẽ bị người khác kéo đọa lạc**”. Chúng ta có duyên ngộ tốt thì chúng ta sẽ gặp được thiện tri thức. Thiện tri thức

có thể là bạn hoặc là Thầy. Đại sư Thiền Đạo từng nói: “*Duyên ngộ không đồng*”. Duyên ngộ tốt thì có thành tựu tốt. Duyên ngộ xấu thì sẽ không có thành tựu. Khi nhỏ tôi thường đi chùa, ăn chay cùng bà nội nhưng khi tôi lớn lên, tôi mất đi niềm tin với Phật pháp vì xung quanh tôi, nhiều người tu hành nhưng vẫn tham “*tài, sắc, danh, thực, thùy*”. Khi tôi gặp được bộ đĩa Hòa Thượng, tôi mới hiểu được như thế nào là Phật pháp chân chính và dần xây dựng niềm tin đối với Phật pháp. Đây chính là duyên ngộ gặp được thiện tri thức.

Chúng ta phải tuyệt đối nghe theo lời dạy của Phật Bồ Tát, nếu chúng ta làm theo ý mình thì chúng ta sẽ bị dẫn đạo bởi tập khí, phiền não. Ngày trước, tôi đi dạy lớp Cao đẳng Phật học, có người viết giấy hỏi tôi ý nghĩa của câu: “*Nam nhi tự hữu xung thiên chí. Hưu hướng Như Lai, hành xứ hành*”. Cuối giờ tôi nói: “*Chúng sanh thời Mạt Pháp, khởi tâm động niêm, đối nhân xứ thế, hành động tạo tác đều là tư lợi. Chúng ta làm theo lời dạy của Như Lai mà chúng ta còn làm không được vậy thì làm sao chúng ta có thể mở lối đi riêng!*”. Câu này có nghĩa là người trai trẻ phải có chí hướng riêng, không cần phải đi theo lối mòn của Như Lai. Câu nói này là câu nói của một bậc Tô sứ. Mỗi chúng ta đều có năng lực, trí tuệ, đức tướng của Như Lai nhưng những điều này đang bị tập khí, phiền não vùi lấp. Câu nói để thúc tinh những người có cẩn tánh đại triệt, đại ngộ. Chúng ta tùy tiện làm theo thì đó là chúng ta ngông cuồng, ngạo mạn! Hòa Thượng dạy chúng ta phải cả đời “*y giáo phụng hành*”. Đây là lời dạy của một bậc Lão nhân thông tông, thông giáo. Ngài thông suốt tất cả những giáo huấn của nhà Phật và những tôn giáo chính thống trên thế giới. Chúng ta nghe theo lời dạy mà làm thì chắc chắn chúng ta sẽ không làm sai. Chúng ta “*tự dĩ vi thị*”, chúng ta tự cho mình là đúng thì chắc chắn chúng ta sẽ làm sai.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta giống như người không biết đường nếu chúng ta thân cận thiện tri thức, chúng ta đi theo họ thì chắc chắn chúng ta sẽ không sai. Lời dạy của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền ở trong Kinh sách, đã được mọi người thực nghiệm, chứng nghiệm*”. Thiện tri thức chính là Phật Bồ Tát, Thánh Hiền. Ngày nay, chúng ta thường đi đường theo Google Map, ứng dụng này cũng giống như một người dẫn đường. Những lời dạy của Hòa Thượng đã được Ngài thực nghiệm, chứng nghiệm hơn 70 năm, ngày nay, chúng ta làm theo nhất định là đúng. Hòa Thượng cả cuộc đời đã làm được tam bất quán: “*Không quản tiền, không quản việc, không quản người*”.

Hòa Thượng nói: “*Khi nào chúng ta đại triệt, đại ngộ thì chúng ta có thể độc lập, không cần phải theo lời người khác. Khi đó, con đường chúng ta đi nhất định không sai lầm!*”. Trên “*Kinh Địa Tạng*” nói: “*Chúng sanh Diêm Phù Đề khởi tâm động niệm đều là*

tạo tác tội nghiệp”. “*Chúng sanh Diêm Phù Đè*” là chúng sanh ở vô lượng vô biên thế giới. Khi chúng ta dịch “**Đệ Tử Quy**” để những câu thơ có vấn, dẽ thuộc, chắc chắn sẽ dịch chưa hết ý của Thánh Hiền nhưng có những người tự ý viết thêm một đoạn. Những người tùy tiện thêm bớt thì họ sẽ dẫn đạo sai những người khác. Hòa Thượng nói: “*Chúng ta không có trí tuệ của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát thì chúng ta mượn nhờ trí tuệ của các Ngài*”. Chúng ta mượn nhờ trí tuệ các Ngài bằng cách chúng ta: “*Y giáo phụng hành*”. Chúng ta phải tuyệt đối nghe lời, không thêm, không bớt một chữ.

Hòa Thượng nói: “*Người hiện tại không hiểu đạo lý này nên họ không thể có thành tựu nhớ thâm chí là họ không thể có thành tựu! Chúng ta chưa có thành tựu nhưng chúng ta muốn tự mở lối đi riêng thì chúng ta đã sai rồi! Chúng ta làm theo ý mình thì chúng ta sẽ đọa lạc ở ba đường ác như vậy thì thật oan uổng!*”. Người thế gian cho rằng, có được “danh vọng lợi dưỡng” là họ có thành tựu. “Danh vọng lợi dưỡng” là giả, “Tâm thanh tịnh” mới là thật. Chúng ta có tâm thanh tịnh thì chúng ta không bị chi phối bởi tập khí, phiền não. Tâm thanh tịnh sẽ sinh trí tuệ.

Trước đây, tôi có đến thăm một gia đình rất giàu sang, họ xây dựng điện thờ Phật hoành tráng, họ mời tôi đến đó ngồi dịch Kinh nhưng tôi từ chối. Sau này, tôi nghe nói họ bị phá sản, nếu tôi đến đó ngồi dịch Kinh thì tôi đã có thể bị liên lụy. Hòa Thượng dạy chúng ta: “*Thầy lợi không màng*”. Nếu chúng ta màng đến danh lợi thì chắc chắn chúng ta sẽ gặp phiền phức. Hòa Thượng nói: “*Chúng ta tưởng mình đang độ người nhưng chúng ta đang bị người độ*”.

Hòa Thượng nói: “*Người chân thật giác ngộ thì “tài, sắc, danh, thực, thuỷ” ở ngay trước mắt họ cũng không làm họ khởi tâm động niệm, thậm chí không làm họ khởi phân biệt, chấp trước. Nếu chúng ta vẫn bị cám dỗ bởi “tài, sắc, danh, thực, thuỷ” thì chúng ta không thể chân thật làm việc lợi ích chúng sanh, mà chúng ta chỉ đang lợi dụng chúng sanh*”. Sức cám dỗ của “tài, sắc, danh, thực, thuỷ” rất lớn, nhiều người đã mất đi đạo tâm vì chúng. Chúng ta tưởng rằng chúng ta đang làm việc lợi ích chúng sanh nhưng nếu chúng ta không tận tâm tận lực vì chúng sanh, chúng ta vẫn đang vì mình thì đó là chúng ta lợi dụng cơm gạo, áo tiền, danh vọng, địa vị của chúng sanh!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong
Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi
ích cho mọi người!*